

Nadiia Ukhulina,
Postgraduate Student
of Educational and Scientific Institute of Journalism
of Kyiv National Taras Shevchenko University

Social and communication specifics of business process support

This article is devoted to the study of social and communication specifics of business process support with the aim of identifying key communication factors that influence the effectiveness of organizational activities in the context of modern digitalization and globalization. The research methodology is based on an interdisciplinary approach that combines theoretical analysis of modern concepts of management, sociology, and communication studies with empirical study of internal and external communication processes in the business environment. The novelty of the article lies in a comprehensive consideration of social and communication interactions as an integral element of business process management, which allows overcoming the gap between the strategic goals of enterprises and real communication practices. The main results confirm that the development of the social and communication component is critical to ensuring flexibility, innovation, and sustainable business development.

Keywords: business processes; social communications; corporate culture; communication strategy; communication management; business communication psychology; information support for management

References

1. Bereshchak V. (2023). *Komunikatsiina stratehiia v biznesi. Yak dosiahty maksymumu v spilkuvani z audytorieiu.* Kyiv: Yakaboo publishing.
2. Myskyv H. V. (2023). *Komunikatsii v biznesi.* Lviv: Rastr-7.
3. Pocheptsov H. H. (2017). *Vid pokemoniv do hibrydnykh viin: novi komunikatyvni tekhnologii XXI stolittia.* Kyiv: Kyievo-Mohylianska akademiia.
4. Pocheptsov H. H. (2022). *Toksychnyi infroprostir. Yak zberehty iasnist myslennia i svobodu dii.* Kharkiv: Vivat.
5. Pocheptsov H. H. (2020). *Feik. Tekhnologii spotvorennia realnosti.* Kyiv: Kyievo-Mohylianska akademiia.
6. Todorova O. V. (2024). *Enerhiia storielingu. Istorii, arkhetypy, trendy v biznes-komunikatsiakh.* Kyiv: Interkontynental-Ukraina.
7. Daft R. L. (2022). *Management.* 13th ed. Boston: Cengage Learning.
8. Daft R. L. (2021). *The Leadership Experience.* 7th ed. Boston: Cengage Learning.
9. Goldhaber G. M. (1993). *Organizational Communication.* 6th ed. Boston: McGraw-Hill.
10. Goldhaber G. M. (1997). *Communication and Organizations: Management, Technology, and the Changing Environment.* New York: McGraw-Hill.
11. McShane S. L. & Von Glinow M. A. (2021). *Organizational Behavior: Emerging Knowledge. Global Reality.* 8th ed. New York: McGraw-Hill Education.
12. McShane S. L. & Von Glinow M. A. (2023). *Organizational Behavior: Managing People and Organizations.* 9th ed. New York: McGraw-Hill.

Надійшла до редакції 25.07.2025

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

[https://doi.org/10.36273/2076-9555.2026.1\(354\).35-40](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2026.1(354).35-40)

УДК 930.25(477):[004.774:001.103.2](100)(045)

Данило Грецу́к,
аспірант кафедри соціальних
комунікацій та інформаційної діяльності
НУ "Львівська політехніка"
danylo.i.hreshchuk@lpnu.ua

Метадані архівних документів та їх роль у формуванні міждокументних інформаційних зв'язків

У статті досліджено роль метаданих архівних документів у формуванні міждокументних інформаційних зв'язків в умовах цифровізації архівної справи в Україні. Проаналізовано програми оцифрування архівних ресурсів, особливості впровадження електронних послуг у центральних та обласних архівах, а також концептуальні підходи до електронного архівознавства. Розглянуто особливості створення та збереження інформаційних зв'язків архівних документів, методи архівного менеджменту в умовах електронного

урядування та функціонування автоматизованих інформаційно-пошукових систем. Досліджено перспективи централізованого фонду користування документами Національного архівного фонду та результати реалізації грантових проєктів щодо комплексної інформатизації архівів. Підсумовано, що ефективне використання метаданих архівних документів сприяє оптимізації інформаційного документообігу і комплексному формуванню міждокументних зв'язків, що є головною умовою успішного розвитку сучасних архівних систем.

Ключові слова: метадані архівних документів; міждокументні зв'язки; інформаційна інтеграція; документознавство; інформаційні ресурси; архівна система

Постановка проблеми. Сучасна архівна справа в Україні перебуває на етапі активної цифровізації, що передбачає не лише переведення документів в електронну форму, а й створення ефективних систем управління архівними ресурсами. З огляду на це вважаємо актуальним дослідження ролі метаданих архівних документів у формуванні міждокументних інформаційних зв'язків в умовах цифровізації архівної справи в Україні.

Аналіз досліджень і публікацій. Досліджуючи зміни, що передують реформуванню архівів (цифровізації), насамперед слід звернути увагу на державні галузеві документи та закони. Програма оцифрування архівних інформаційних ресурсів, розроблена Державною архівною службою України, передбачає комплексне переведення архівних документів у цифрову форму з метою забезпечення їх збереження та підвищення доступності для користувачів [1]. У програмі визначено пріоритетні напрями роботи, технологічні рішення та середньострокові завдання щодо інтеграції архівних даних у загальнодержавні інформаційні системи. Реалізація програми створює нові можливості для науковців та громадськості, одночасно висвітлюючи організаційні й правові виклики цифровізації архівної справи в Україні.

У науковій літературі проблеми реформування документної інформаційної сфери висвітлено в різних аспектах. Зокрема, Г. Боряк аналізує сучасний стан управління документами в Україні та визначає основні проблеми модернізації системи: низький рівень автоматизації документообігу, брак єдиних стандартів класифікації та недостатню координацію між державними установами. Водночас автор обмежується аналізом нормативно-організаційних питань і не охоплює сучасні цифрові технології, що є перспективним напрямом дослідження [2]. У статті Л. Левченко, Л. Попової й А. Ахомова висвітлено правові засади формування національних архівних інформаційних ресурсів, акцентовано на потребі вдосконалення законодавчого середовища архівної справи в Україні [10]. Автори наголошують на важливості гармонізації національних нормативних актів із міжнародними стандартами електронного архівування та пропонують конкретні заходи щодо оптимізації доступу до архівних даних. Результати дослідження дають змогу обґрунтувати підходи до реформування системи управління архівними ресурсами, забезпечуючи ефективне збереження та використання документної інформації в умовах цифровізації. У праці С. Меньківської роз-

крито сутність інформаційної діяльності державних архівів, висвітлено її роль у забезпеченні збереження, систематизації та доступності документної інформації. Авторка визначає інформаційну діяльність як комплекс організаційних, методичних і технологічних процесів, спрямованих на ефективне управління архівними ресурсами та забезпечення потреб користувачів [11].

Особливості інформаційних зв'язків і метаданих архівних документів висвітлено у статті Д. Грещук. Дослідник розглядає специфіку створення та збереження інформаційних зв'язків між архівними документами, що є головним елементом ефективного документообігу й управління архівними ресурсами, й наголошує на значенні структурованих метаданих, які забезпечують системність і логічну інтеграцію документів у межах архівної інформаційної системи [3].

Науковці також зосереджують увагу на цифровізації й електронних послугах в архівах. Зокрема, у статті Н. Залеток та Є. Чорноморця проведено комплексний аналіз стану впровадження електронних послуг у центральних та обласних державних архівних установах України як основного етапу цифрової трансформації архівної сфери. Автори досліджують нормативно-правову базу, технічні передумови та рівень готовності архівів до надання електронних сервісів, поміж яких — дистанційний доступ до описів і цифрових копій документів [4]. Н. Коржик аналізує стан цифрових архівів в Україні, висвітлює основні проблеми їх функціонування та окреслює перспективи розвитку. Авторка приділяє увагу питанням стандартизації електронних документів, збереження метаданих, забезпечення сумісності архівних інформаційних систем і наголошує, що цифровізація архівних ресурсів є важливим чинником підвищення доступності інформації й ефективності архівних процесів [8]. У статті О. Чижової та І. Резніка розглянуто аспекти реалізації грантового проєкту "Комплексна система інформатизації ЦДАМЛМ України", спрямованого на модернізацію архівних процесів і впровадження електронних інформаційних систем у державних архівах. Науковці виявили переваги комплексного підходу до інформатизації архівів, резюмуючи, що впровадження електронних систем дає змогу підвищити якість обслуговування користувачів, оптимізувати документообіг, сприяє цифровізації національного архівного фонду [12].

Окремою цариною дослідження архівознавства є концептуальні та методологічні засади електронного архівознавства. У статті Я. Калакури та М. Палієнка

досліджено аспекти концептуалізації електронного архівознавства в контексті цифровізації українського суспільства, а також питаннях формування метаданих, які є головним чинником для підтримки міждокументних зв'язків та оптимізації електронного документообігу. Автори наголошують, що цифрові архівні системи дають змогу забезпечити ефективне збереження, систематизацію та доступ до архівних документів, одночасно створюючи умови для інтеграції національних інформаційних ресурсів у глобальний інформаційний простір [5]. Я. Калакура вивчає архівний менеджмент в умовах електронного урядування, зокрема організаційні й технологічні аспекти управління архівними ресурсами в умовах цифровізації державних процесів. Особливу увагу науковець приділив інтеграції міждокументних зв'язків і стандартів метаданих для забезпечення узгодженості й сумісності електронних архівних ресурсів [6].

Особливості автоматизованих інформаційно-пошукових систем і централізованих фондів розглядали І. Кисельов та Ю. Котанюк. І. Кисельов проаналізував специфіку створення й функціонування автоматизованої інформаційно-пошукової системи архіву, яка дає змогу ефективно організувати доступ до архівних документів та вдосконалити процеси опрацювання інформації [7]. Ю. Котанюк акцентує на вагомій ролі організаційних і технічних заходів у формуванні єдиної архівної інфраструктури, яка сприяє оптимізації документообігу та підтриманню міждокументних зв'язків. Результати дослідження свідчать про потребу інтеграції сучасних інформаційних технологій у національні архівні системи для підвищення доступності документальної інформації [9].

Водночас питання формування та збереження архівних інформаційних ресурсів, а також розвитку міждокументних інформаційних зв'язків в Україні вивчено недостатньо, особливо з урахуванням широкого впровадження сучасних цифрових технологій та електронних систем управління документами. Цей чинник зумовлює потребу подальших досліджень для розроблення ефективних методів інтеграції архівних ресурсів, оптимізації документообігу та підвищення доступності інформації для користувачів.

Мета статті — проаналізувати роль метаданих архівних документів у забезпеченні ефективного формування міждокументних інформаційних зв'язків; визначити принципи організації та використання метаданих архівних документів для вдосконалення доступу до інформаційних ресурсів і оптимізації документообігу в архівних системах.

Виклад основного матеріалу дослідження. У другій половині XXI ст. електронні ресурси та інтернет стали провідними детермінантами соціального розвитку [4], формуючи нове інформаційне середовище, засноване на принципах відкритості, гуманізму та вільного доступу до знань. Цей простір забезпечує реалізацію фундаментального права людини на ін-

формацію, сприяє інституціоналізації демократичних практик, а також стимулює освітні, наукові й культурні процеси. Сучасне інформаційне середовище вирізняється інтенсивним зростанням кількості веб-ресурсів, створених офіційними інституціями та приватними особами. Ці ресурси виконують функцію електронних документно-інформаційних систем, що інтегрують процеси накопичення, збереження, опрацювання та поширення знань. Важливу роль у цьому алгоритмі виконують архівні установи, які, окрім традиційної місії збереження документальної спадщини, активно впроваджують цифрові технології з метою розширення доступу до суспільно важливої інформації [8]. Архівні організації постають як інституційні посередники між владними структурами, громадянським суспільством і міжнародною спільнотою. Розвиток електронних ресурсів у сфері архівної справи сприяє підвищенню прозорості діяльності державних інституцій, формуванню суспільної довіри, забезпеченню потреб користувачів у достовірній і своєчасній інформації. Це створює умови для інтеграції України у світовий інформаційний простір, посилює її науковий і культурний потенціал, відповідає глобалізаційним тенденціям. Інформаційні ресурси архівів становлять невіддільний компонент національної та міжнародної інформаційної інфраструктури.

Щоб зрозуміти значення архівних метаданих у сучасному інформаційному середовищі, слід окреслити теоретичні засади та класифікаційні особливості цих ресурсів. Упорядкування та науково обґрунтована класифікація архівів є важливою передумовою їх раціонального використання. Залежно від рівня функціонування архівні ресурси поділяють на *міжнародні, національні, державні, регіональні (обласні), муніципальні (міські), локальні*, створені окремими архівними установами чи громадськими організаціями. Така багаторівнева типологія забезпечує формування цілісного інформаційного простору, що враховує загальнодержавні й локальні потреби. За змістовим наповненням архівні ресурси диференціюємо на *універсальні*, які охоплюють широкий спектр тем і категорій документів, й *тематичні*, орієнтовані на конкретні галузі знань чи історичні події. За характером інформації виокремлюють *первинні* (оригінальні документи), *вторинні* (аналітично опрацьовані матеріали) та *змішані* ресурси, що інтегрують обидва підходи. Використання зазначеної класифікації забезпечує ефективність наукових досліджень, спрощує доступ користувачів і сприяє збереженню культурної спадщини у процесі цифровізації.

Розглянувши сутність і функції архівних метаданих, доцільно звернутися до аналізу міжнародних стандартів і практик, які слугують орієнтиром для їх впровадження. Слід зосередити увагу на аспектах діяльності Державної архівної служби України, яка забезпечує функціонування вебпорталу "Архіви України" — найбільшого державного інформаційного

ресурсу у сфері архівної справи. Цей портал виконує функції інтегрованої електронної системи, що об'єднує вебресурси всіх державних архівних установ країни [1]. Його основними завданнями є: надання структурованої інформації щодо складу й змісту документів Національного архівного фонду України; забезпечення електронної взаємодії між користувачами й архівними установами через систему запитів і відповідей; надання відкритого доступу до електронних інформаційних ресурсів. Отже, портал не лише виконує роль комунікаційної платформи, а й слугує інструментом збереження та популяризації національної культурно-історичної спадщини, інтегруючи українські архіви в міжнародний інформаційний простір. У сучасних умовах особливої ваги набуває створення якнайповнішого та об'єктивного інформаційного простору, що відображатиме склад і зміст архівних фондів. Це зумовлено завданням одночасного забезпечення потреб науковців, державних інституцій і широкої громадськості.

Під впливом цифрових технологій базові поняття архівознавства — "документна інформація", "архівний документ", "документна система" — набувають нового змісту [5]. Трансформація цих категорій відбувається в напрямі електронізації, що супроводжується активним використанням термінів "електронний документ", "електронна інформація", "електронна документно-інформаційна система", а також новітніх понять — "вебсайт", "вебресурс", "вебдокумент" [6]. Трансформаційні процеси у сфері архівної справи віддзеркалюють загальну тенденцію переходу від матеріально орієнтованих форм збереження документальної інформації до цифрових моделей, що поєднують традиційні функції архівів із сучасними інформаційно-комунікаційними потребами суспільства.

Аналізуючи труднощі, з якими стикнулися українські архівісти в період становлення незалежності, наголосимо, що технологічні проблеми були лише однією з ланок комплексу завдань [2]. Значно складнішим виявилось створення якісної вторинної архівної інформації та вдосконалення довідкового апарату, який у радянський період зазнав істотних викривлень через політизацію й ідеологізацію архівної діяльності. Значна частина фондів залишалася засекреченою, а після зняття грифів архівісти мусили провести масштабну роботу зі створення нових довідкових матеріалів, без яких неможливо забезпечити науку та суспільство повною й достовірною інформацією [7].

Розвиток комп'ютерних технологій та їх поступове впровадження в діяльність архівних установ стало важливим етапом модернізації. У цей період було запроваджено пофондові каталоги на основі міжнародних форматів MARC (Machine-Readable Cataloguing), зокрема UKMARC, CANMARC, AUSMARC, UNIMARC, а також ЦДФ (Централізований довідковий фонд) [9]. Використання цих технологічних рішень дало змогу систематизувати великі масиви даних,

забезпечити уніфіковане описування документів і створити умови для інтеграції українських архівних ресурсів у міжнародний інформаційний простір. Синтез двох завдань: подолання концептуальних проблем архівного описування та впровадження комп'ютерних технологій — сприяв формуванню нового якісного рівня архівної справи в Україні. Поєднання процесів модернізації довідкового апарату з електронними системами обліку й каталогізації дало змогу підвищити наукову та суспільну цінність архівної інформації, зробивши її доступною в умовах цифровізації [3]. Світовий досвід демонструє ефективність використання метаданих у цифрових архівах, проте українська практика має певні особливості, пов'язані з нормативними, технічними й організаційними умовами.

Окреслені проблеми розвитку метаданих архівних документів в Україні безпосередньо стосуються впровадження автоматизованих інформаційно-пошукових систем (АПС), які нині є головним інструментом упорядкування й ефективного використання архівних ресурсів [12]. Сутність таких систем полягає в застосуванні комплексних програмно-технічних рішень, що забезпечують збирання, описування, зберігання й пошук документів на основі структурованих метаданих. Архітектура АПС ґрунтується на використанні уніфікованих форматів описування документів, що надає можливість формувати єдиний довідковий апарат та створювати умови для інтеграції архівних ресурсів на національному й міжнародному рівнях [9].

Важливим завданням АПС є забезпечення зручного та швидкого доступу користувачів до документів. Метадані в цьому контексті слугують своєрідними "інформаційними маркерами", які визначають головні характеристики документа: походження, дата створення, автор, тематика, фізичні параметри й контекст функціонування [11]. Завдяки цим ознакам користувач може здійснити пошук не лише за загальними, а й за конкретними параметрами, що суттєво підвищує точність і релевантність результатів.

В Україні спостерігається поступове впровадження АПС у державних архівних установах. Наприклад, на порталі "Архіви України" реалізовано функції електронного каталогу, де завдяки метаданим користувачі отримують можливість віддаленого пошуку документів [1]. Проте система ще не охоплює повного обсягу архівних фондів і потребує подальшого розвитку. Одним із перспективних напрямів є інтеграція національних архівних систем у міжнародні електронні каталоги (Europeana, Archives Portal Europe), що створить умови для ширшого обміну інформацією та сприятиме популяризації національної культурної спадщини за кордоном [10].

Розвиток інформаційно-пошукових систем і впровадження метаданих архівних документів неможливі без належного правового й нормативного підґрунтя.

Законодавча база України містить низку положень щодо електронного документообігу, оцифрування й архівного зберігання [1], однак вона не повною мірою відповідає вимогам міжнародних стандартів і сучасних практик управління інформацією. Зокрема, проблемним залишається питання чіткого унормування процесів створення, описування, використання та довготривалого збереження метаданих архівних документів [9]. Важливим кроком є впровадження міжнародних стандартів, зокрема OAIS (Open Archival Information System), що визначає основні принципи побудови архівної системи для довготривалого збереження електронних ресурсів [12]. Важливим у цьому процесі є перегляд методичних рекомендацій Державної архівної служби України з урахуванням новітніх інформаційних технологій.

Окремої уваги потребує узгодження національного законодавства з нормативною базою Європейського Союзу, що забезпечить сумісність українських архівних практик із міжнародними системами та сприятиме інтеграції до єдиного світового інформаційного простору [7].

Попри певні успіхи у сфері цифровізації архівів, в Україні залишається низка практичних викликів, які суттєво впливають на якість та ефективність використання метаданих архівних документів. До технічних проблем належить забезпечення довготривалого збереження цифрових документів і пов'язаних із ними метаданих, вибір форматів, придатних для архівування (TIFF, PDF/A, XML) [9], а також захист від кіберзагроз і несправностей системи [11]. Організаційні проблеми охоплюють обмежене фінансування архівної галузі, недостатню підготовку фахівців, неналежну координацію між установами [9]. Велика кількість архівістів потребує додаткового навчання для роботи з цифровими системами й управління метаданими, що зумовлює потребу модернізації системи професійної освіти.

Водночас розвиток цифрових технологій надає значні перспективи для розвитку архівної справи. Створення централізованого фонду користування документами, упровадження концепції відкритих даних і

приєднання до міжнародних архівних ініціатив (Europeana, Archives Portal Europe) здатні суттєво підвищити рівень доступності архівних ресурсів і сприяти популяризації української культурної спадщини [11].

Висновки. Метадані архівних документів є фундаментальним інструментом формування міждокументних інформаційних зв'язків, оскільки забезпечують системність, узгодженість та логічну інтеграцію архівних ресурсів. Цифровізація архівної справи в Україні надає нові можливості для довготривалого збереження документальної спадщини та її ефективної популяризації серед широкого кола користувачів. Використання міжнародних стандартів метаданих сприяє інтеграції українських архівів у глобальний інформаційний простір, забезпечуючи сумісність та уніфікацію інформаційних процесів. Застосування автоматизованих інформаційно-пошукових систем дає змогу значно підвищити ефективність доступу до архівних документів та оптимізувати інформаційні потоки. Розвиток електронних послуг в архівах забезпечує зручність для користувачів, сприяє прозорості діяльності державних інституцій і підвищує рівень суспільної довіри. Упровадження програм оцифрування архівних ресурсів спрямоване не лише на збереження, а й на забезпечення максимальної доступності документальної інформації. Перспективним напрямом оптимізації архівної системи України є створення централізованого фонду користування документами, що дасть змогу підвищити ефективність управління ресурсами. Водночас особливої актуальності набуває питання вдосконалення законодавчої бази, яка регламентує електронне архівування та використання архівних метаданих відповідно до міжнародних норм. Комплексна інформатизація архівів сприяє розвитку сучасних методів архівного менеджменту та впровадженню принципів електронного урядування.

Перспективи подальших досліджень становлять питання стандартизації архівних процесів, підвищення рівня сумісності інформаційних систем і розроблення інноваційних підходів до управління документальною інформацією.

Список бібліографічних посилань

1. Державна архівна служба вперше розробила програму оцифрування архівних інформаційних ресурсів на середньостроковий період. *Державна архівна служба України*. URL: <https://archives.gov.ua> (дата звернення: 01.08.2025).
2. Боряк Г. Проблеми подальшого реформування документної інформаційної сфери. *Архіви України*. 2005. № 1—3. С. 9—31.
3. Грещук Д. І. Особливості створення та збереження інформаційних зв'язків архівних документів. *Інформаційні технології і системи в документознавчій сфері*. 2024. Червень. С. 7—9.
4. Залеток Н., Чорноморець Є. Сучасний стан упровадження електронних послуг центральними та обласними державними архівними установами України. *Архіви України*. 2023. № 1 (334). С. 27—41.
5. Калакура Я., Палієнко М. Концептуалізація електронного архівознавства в контексті цифровізації українського суспільства. *Архіви України*. 2021. № 3 (328). С. 36—65.
6. Калакура Я. Архівний менеджмент в умовах електронного урядування. *Архіви України*. 2019. № 3. С. 18—57.
7. Кисельов І. М. Про автоматизовану інформаційно-пошукову систему архіву. *Студії з архівної справи та документознавства*. 1997. Т. 2. С. 29—32.

8. Коржик Н. Цифрові архіви України: стан, проблеми, перспективи. *Вісник Книжкової палати*. 2022. № 4. С. 35—39. DOI: 10.36273/2076-9555.2022.4(309).35-39.
9. Котанюк Ю. С. Перспективи створення централізованого фонду користування документами Національного архівного фонду. *Подільська старовина*. 2019. № 1 (4). С. 134—136.
10. Левченко Л. Л., Попова Л. М., Ахомов А. В. Національні архівні інформаційні ресурси: правові засади реформування архівної справи. *Вісник ЛДУВС імені Е. О. Дідоренка*. 2021. № 1 (93). С. 249—263.
11. Меньківська Н. С. Інформаційна діяльність державних архівів: сутність та визначення поняття. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2009. № 3. С. 51—55.
12. Чижова О., Резнік І. Крок до архіву майбутнього: про реалізацію грантового проекту "Комплексна система інформатизації ЦДАМЛМ України" за підтримки Українського культурного фонду. *Архіви України*. 2021. № 4 (329). С. 197—214.

Danylo Hreshchuk,

*Postgraduate Student at the Department of Social
Communications and Information Activities
Lviv Polytechnic National University*

Metadata of archival documents and their role in the formation of interdocument information links

The article examines archival metadata and their role in the formation of interdocument information links in the context of digitalization of archival practices in Ukraine. It analyzes programs for digitizing archival resources, the implementation of electronic services in central and regional archives, as well as conceptual approaches to electronic archival science. The study addresses the features of creating and maintaining information links between archival documents, methods of archival management in the context of e-governance, and the functioning of automated information retrieval systems. It explores the prospects of a centralized document usage fund of the National Archival Fund and the outcomes of grant projects aimed at comprehensive informatization of archives. The article emphasizes that effective use of archival metadata contributes to optimizing the information flow of documents and ensures comprehensive formation of interdocument links, which is crucial for the development of modern archival systems.

Keywords: *archival metadata; interdocument links; information integration; records management; information resources; archival system*

References

1. Derzhavna arkhivna sluzhba vpershe rozrobyla prohramu otsyfruvannya arkhivnykh informatsiinykh resursiv na serednostrokovyi period. *Derzhavna arkhivna sluzhba Ukrainy*. Available at: <https://archives.gov.ua> [Accessed 01.08.2025].
2. Boriak H. (2005). Problemy podalshoho reformuvannya dokumentnoi informatsiinoi sfery. *Arkhivy Ukrainy*, 1—3, pp. 9—31.
3. Hreshchuk D. I. (2024). Osoblyvosti stvorennia ta zberezhennia informatsiinykh zviazkiv arkhivnykh dokumentiv. *Informatsiini tekhnologii i systemy v dokumentoznavchii sferi*, cherven, pp. 7—9.
4. Zaletok N. & Chornomorets Ye. (2023). Suchasnyi stan uprovadzhennia elektronnykh posluh tsentralnymy ta oblasnymy derzhavnymy arkhivnymy ustanovamy Ukrainy. *Arkhivy Ukrainy*, 1 (334), pp. 27—41.
5. Kalakura Ya. & Palienko M. (2021). Kontseptualizatsiia elektronnoho arkhivoznavstva v konteksti tsyfrovizatsii ukrainskoho suspilstva. *Arkhivy Ukrainy*, 3 (328), pp. 36—65.
6. Kalakura Ya. (2019). Arkhivnyi menedzhment v umovakh elektronnoho uriaduvannya. *Arkhivy Ukrainy*, 3, pp. 18—57.
7. Kyselov I. M. (1997). Pro avtomatyzovanu informatsiino-poshukovu systemu arkhivu. *Studii z arkhivnoi spravy ta dokumentoznavstva*, 2, pp. 29—32.
8. Korzhyk N. (2022). Tsifrovi arkhivy Ukrainy: stan, problemy, perspektyvy. *Visnyk Knyzhkovoї palaty*, 4, pp. 35—39. DOI: 10.36273/2076-9555.2022.4(309).35-39.
9. Kotaniuk Yu. S. (2019). Perspektyvy stvorennia tsentralizovanoho fondu koristuvannia dokumentamy Natsionalnoho arkhivnoho fondu. *Podilska starovyna*, 1 (4), pp. 134—136.
10. Levchenko L. L., Popova L. M. & Akhomov A. V. (2021). Natsionalni arkhivni informatsiini resursy: pravovi zasady reformuvannya arkhivnoi spravy. *Visnyk LDUVS imeni E. O. Didorenka*, 1 (93), pp. 249—263.
11. Menkivska N. S. (2009). Informatsiina diialnist derzhavnykh arkhiviv: sutnist ta vyznachennia ponyattia. *Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informolohiya*, 3, pp. 51—55.
12. Chyzhova O. & Reznik I. (2021). Krok do arkhivu maybutnioho: pro realizatsiiu hrantovoho proektu "Kompleksna systema informatyzatsii TsDAMLMLM Ukrainy" za pidtrymky Ukrainkoho kulturnoho fondu. *Arkhivy Ukrainy*, 4 (329), pp. 197—214.

Надійшла до редакції 11.09.2025